

[Socialministeren.]

dette Forslag gaar ud paa, er i Virkeligheden kun at yde Kommunerne en lille Smule rimeligt Tilskud til de forholdsvis meget store Hjælpekasseudgifter. Hvis man heroverfor vilde sige, som det ærede Medlem Hr. Krag ved flere Lejligheder har sagt, at Hjælpekasserne er gaaet udenfor deres almindelige Omraade, tror jeg ikke, det vil være muligt at komme dette til Liys, før vi naaar til en virkelig Omordning af Forsørgelseslovgivningen, idet man ikke kan vente, at Hjælpekasserne, saa længe den nuværende Fattiglovgivning er, som den er, skal slaa ind paa en anden Praksis, og idet det heller ikke kan forventes, at den nuværende Regering vil fremsætte Forslag til eller ind i Forhandling om en ny Hjælpekasseordning samtidig med, at vi har foreslaaet Hjælpekassernes Bortfald gennem Socialreformen.

Jeg maa derfor meget henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at gennemgaa disse Forhold op gennem Aarene, saa vil de ogsaa se, at det i Virkeligheden er en ganske ringe Støtte, Staten yder Kommunerne gennem det her foreliggende Forslag, i Forhold til, hvad der oprindeligt var paataenkt. Jeg anbefaler altsaa Forslaget til en velvillig Behandling i Udvalget, idet jeg naturligvis er til Rede med alle de Oplysninger om Udviklingen gennem Aarene, som jeg overhovedet sidder inde med.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Jeg beklager, at man ikke fra alle Sider i denne Sal har kunnet give det foreliggende Forslag sin Tilslutning. Saaledes som af den højtærede Minister anført drejer det sig jo alene om at yde Kommunerne Retfærdighed, at yde dem en passende Refusion i Forhold til en Udgift, som de for længst har afholdt, og det synes jeg ikke bliver berørt hverken af dette, at man fra Partiet Venstres Side har Forslag liggende til en Nyordning, saaledes som man fra den Side synes, den bør være, eller af noget andet. Jeg synes, man simpelt hen kunde holde sig til den Kendsgerning, som ogsaa Venstres ærede Ordfører understregede, at der i Forhold til det foregaaende Aar havde været en Stigning fra 16 til 17,25 Mill. Kr. Naar det i Fjor og det foregaaende Aar var rimeligt fra Statens Side at yde 1½ Mill. Kr., saa turde det dog

ogsaa være rimeligt nu, saa meget mere som Udgiften er steget.

Men der var en enkelt Bemærkning fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre, som giver mig Anledning til at tro, at man muligvis til Dels bygger sin Stilling paa en Fejltagelse, idet det ærede Medlem udtalte, at denne Stigning, som jeg lige har nævnt, bestyrkede Partiet Venstre i den Opfattelse, at der maa en Nyordning til. Sammenholder jeg denne Bemærkning med Udtalelser, som lød fra et andet æret Medlem af Partiet Venstre forleden Dag under Behandlingen af Lovforslaget om offentlig Forsorg, synes jeg, det er nyttigt at se lidt nærmere paa denne Baggrund. Det blev forleden anført, hvorledes Stillingen var for Københavns kommunale Hjælpekasse, og det paagældende ærede Medlem, Hr. Krag, fandt det store Beløb, som det dér drejede sig om, foruroligende. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte — det findes Folketings-tidende Sp. 1213 —, at alle Forhold viste, at det var et normalt Aar, og det ærede Medlem nævnte, at den Del af Hjælpekassens Udgift, som angik Arbejdsløsheden, var nedadgaaende, og derfor mente det ærede Medlem, at det var galt fat med den Maade, som Hjælpekassen arbejdede paa.

Jeg maa heroverfor have Lov til at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Fejltagelse. Det ærede Medlem har ikke Ret i, at der er en Nedgang i den Del af Hjælpekassens Udgift her i København, som angaar Arbejdsløsheden. Tager man Hjælpekassens Beretning — den, som det ærede Medlem henviste til —, vil man se, at denne Beretning siger, at i Begyndelsen af Regnskabsaaret, i de første Maaeneder, var der endnu ret gode Beskæftigelsesmuligheder, men saa fortsætter den med at sige, at der hurtigt fulgte en kraftig Opgang i de arbejdsløses Tal, saaledes at Ledigheden, regnet fra Juli 1930, var betydelig større end forrige Aar, og der henvises til, at Hjælpekassens Forbrug er steget med 1 Mill. Kr., og at Antallet af Ansøgere er forøget med mere end 3 000. Gaar man nu denne meget interessante Beretning efter og ser de forskellige Tal dér, saa ser man, at de forskellige Former, Hjælpen er ydet under, for en meget væsentlig Del netop vedrører Arbejdsløsheden. Der er til Understøttelse